

ved, at der ansættes flere arbejdsløse i hjemmehjælpen, flere til at hjælpe med at passe børn og alle de steder i den offentlige sektor, hvor der er ventelister, og hvor der er brug for en ekstra indsats, at der ansættes flere til at gøre mere for miljøet, gøre mere for den økologiske omstilling af Danmark til gavn for bl.a. vort vand.

Det kan altså undre såre, at der ikke er flere initiativer på de her områder, som virkelig sætter gang i noget nyt, men at man bare sådan kører forretningen lidt videre, og at man desværre ikke bare kører forretningen lidt videre, men også fortsætter i det spor, som er skabt de sidste åreger, hvor man har foræret de bedst stillede i samfundet en masse skattelettelse: Formueskatten er fjernet, og det skrå skatte loft giver næste år ca. 2 mia. kr. i skattelettelse til alle de rigeste.

Samtidig kører man videre med stramninger over for de arbejdsløse, og det vi lige har set og debatteret de sidste par dage med ATP-indgrebet, hvor man tvinger folk til at spare penge op, også folk, der ikke har penge, tvinges til at spare op og oven i købet procentvis meget mere end det, de højest lønnede i denne forbindelse skal hensætte til pensionsalderen. Der er nye stramninger for de arbejdsløse, der er forslag om flere privatiseringer, og der er salget af Tele Danmark-aktier, som gør, at beskæftigelsen dér bliver mere usikker, end den er allerede i forvejen.

Som et meget godt eksempel på hovedretningen af det, der foregår, og som eksemel på, hvorfor vi synes, det er en katastrofe, vil jeg nævne de to forslag i finanslovsforslaget, som vedrører bl.a. boligudgifterne:

Det ene sted foreslås en såkaldt omlægning – man skal altid være varsom, når man hører det ord, for så er det som regel noget grimt – af børnetilskuddet på en sådan måde, at enlige forsørgere og førtidspensionister, som får børnetilskud, fremover vil opleve, at de får nedsat deres boligtilskud, altså får en dyrere husleje. Det er, hvad der er til de svageste. Og blader vi lidt længere hen i finansloven, er der et forslag om, at de, der bor i de alledyreste villaer nord for København, skal have nedsat deres boligudgift, fordi man nedsætter det, de skal betale i lejeværdi.

Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg kunne forstå, hvis det var V og K, der kom med forslaget, hvis det var hr. Thor Pedersen, der kom og sagde, at nu skulle vi sørge for, at huslejen blev dyrere for de enlige forsørgere, samtidig

med at vennerne oppe på Strandvejen skulle have nedsat deres husleje. Det kunne jeg forstå. Men at det kommer fra en socialdemokratisk ledet regering er ret uforståeligt.

Vi forstår ikke, at man insisterer på at ville gå den vej, og derfor vil vi sige fuldstændig klart ved starten af finanslovsdrøftelserne, at retningen skal vendes, hvis Enhedslisten skal være med, hvilket vi selvfølgelig håber og regner med regeringen synes, men så skal der altså andre boller på suppen.

Vi vil i ændringsforslag og i forhandlingerne først og fremmest arbejde for mere rigtigt arbejde til de arbejdsløse. Vi har før i debatten nævnt, at der er brug for at kunne ansætte nogle flere i hjemmehjælpen, men der er også andre behov i den offentlige sektor, hvor man uden videre kunne udvide ansættelsen til gavn for både de arbejdsløse og for samfundet.

Vi fremlægger således et forslag om en jobbank, hvor man simpelt hen siger, at kommuner, amter og statinstitutioner kan søge om et antal stillinger i denne jobbank. Det kunne f.eks. være Århus Kommune, som mener, at de har brug for 200 ekstra hjemmehjælpere, og så får de fra denne jobbank tildelt 200 x 150.000 kr. svarende til dagpengebesparelsen og den ekstra skat, staten sådan ungefær får ind, når folk bliver ansat i rigtige job i stedet for at få arbejdsløshedsdagpenge.

En sådan ordning vil være en overskudsforretning for staten, fordi indtægterne vil overstige det, som det koster, hver gang man skal give de her penge til en kommune. Modsat får kommunerne meget billigt og effektivt mulighed for at udvide den offentlige service på områder, hvor der er oplagte behov. Man kunne gøre det samme på børneområdet, hvor det oven i købet er så viseligt indrettet, at forældrene betaler penge for at få deres børn passet, og så er der, hver gang man laver den ordning på børneområdet, et overskud, når man kigger på de offentlige kasser under et.

Så et af vores hovedbidrag i finanslovsforhandlingerne vil være at få fremlagt et sådant forslag og forhåbentlig komme igennem med at etablere en sådan jobbank, der kan bruges, hvor der er udækkede behov, både hvad angår offentlig service, og hvad angår en indsats på miljø- og økologiområdet, og som også kan bruges, hvis der er en arbejdsplads, hvor nedslidningen på arbejderne er meget høj, og hvor man siger: Jamen kunne vi ikke sætte folks arbejdstid ned, og den arbejdskraft, der så